

Győri Ítéltábla

Pf.I.20.113/2021/7.

Az ítéltábla dr. Törös Judit ügyvéd (cím6) által képviselt Felperes1 (Cím2) felperesnek, dr. Baltay Levente ügyvéd (cím8) által képviselt Alperes1 (cím1) alperessel szemben személyiségi jog megsértése iránt indított perében, a Tatabányai Törvényszék 2021. év május hó 19. napján meghozott 4.P.20.070/2020/43. szám alatt meghozott ítéletével szemben az alperes által 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, mellőzi az alperest a sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, a jogsértéssel előállított cikk megsemmisítésére kötelező marasztalást.

A megállapító rendelkezést akként pontosítja, hogy a jogsértést az alperes valótlán tény híresztelésével valósította meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett 48.000,- (azaz negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül 20.000,- (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a másodlagos keresetnek helyt adva megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a hirportál1.hu internetes portálon „TÁRSKERESÉS A helység1I FLORIDA GIRL MELLÉ! szakembert keresnek az Erőmű élére” címmel 2020. január 23. napján megrendezett cikk azon tényállításával, hogy egy olyan képet rakott ki a Facebook-ra, amin emberek ülnek a magasban egy gerendán, és ezt posztolta hozzá: „Na, emberek. Aki fizetésemelést akar, az lépjen előre egyet!”.

[2] Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte a sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértést megelőző állapot helyreállítására és a jogsértéssel előállított cikk megsemmisítésére, valamint arra, hogy az alperes fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000,- Ft sérelemdíjat.

[3] Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva kötelezte az alperest a felperes javára 15 napon belül 140.000,- Ft perköltség, az állam javára 225.000,- Ft feljegyzett illeték megfizetésére azzal, hogy a fennmaradó 75.000,- Ft elsőfokú eljárási illetéket és 150.000,- Ft bírósági meghagyás elleni ellentmondás illetékét az állam viseli.

[4] Ítéletének indokolásában vizsgálva a felperes közszereplői minőségét, rögzítette, hogy a cég1 Kft. résztulajdonosa a Megyei Jogú Város Önkormányzata, és éppen Megyei Jogú Város Önkormányzata volt az, aki az ügyvezetői pozícióra jelölte a felperest. Mindezek miatt a társaság vezetése az önkormányzati szervekkel, közhatalmat megtestesítő személyek működésével kapcsolatos, hiszen a társaság ügyvezetőjének jelölése önkormányzati, ebből következően közéletet érintő döntés volt. A társaság a felperes által is állítottak szerint az energiapiacra egy jelentős, komoly cég, ami a tanúvallomásokból is kiderült, hiszen tanú2 előadta, hogy 1,4 milliárd forintos bérköltséggel dolgoznak, egy tradicionális helységi cégről van szó, melynek sorsa és megítélése közéleti szereplővé teszi ügyvezetőjét, a felperest.

[5] Mivel a felperes közéleti szereplő, tűrési kötelezettsége nem korlátlan, de a magánszemélyeknél szélesebb.

[6] A másodlagos kereseti kérelem kapcsán rámutatott, hogy a valótlan tényállításokat a véleménynyilvánítás szabadsága nem védi, ezért azt kellett vizsgálnia, hogy a kép megosztása megtörtént-e. A közéleti szereplői minőség ugyanis nem ad alapot arra, hogy róla valótlan tényeket állítsanak, a valótlan tényállításokkal szemben ugyanazon védelem illeti meg a közéleti szereplőket is, mint bárki más.

[7] Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes a képet 2013. június 1. napján osztotta meg, ezzel kapcsolatban csatolt egy 2017. május 26.-i képernyőfotót az hírportál2.hu portálról, amire kézzel volt ráírva a 2013. június 1. napi dátum.

[8] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes által csatolt cikkben szereplő posztban a felperes profilképeként egy olyan fotó szerepel, amit a felperes 2015. november 8-án állított be profilképként, így szerinte ez manipulált.

[9] A felperes becsatolta Facebook-profiljának tevékenységnaplóját, melyből kiderül, hogy volt aznap aktivitása, de a poénáradat által megosztott perbeli képpel kapcsolatban nem.

[10] Az alperes vitatta ezt a tevékenységnaplót, mert ez álláspontja szerint manipulálható.

[11] A bíróság az anyagi pervezetés körében akként tájékoztatta a peres feleket, hogy az alperes köteles bizonyítani azt, hogy a felperes megosztotta ezt a képet. Az alperes ezen kép

becsatolásán felül további bizonyítást nem indítványozott, így az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy nem bizonyított, miszerint a képet a felperes megosztotta volna, a becsatolt tevékenységnaplót elfogadta, azt az alperes vitatásán túl semmi nem teszi aggályossá.

[12] Önmagában az, hogy ez az állítás már egy másik honlapon, vagy az alperes egy másik, korábbi cikkében megjelent, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem jelenti azt, hogy a 2020. január 23-i cikk ugyanezen tényállítása jelen perben ne lenne vitatható, csupán a bíróság a korábbi cikkek tényállításait, annak következményeit jelen perben nem vizsgálja.

[13] Kiemelte, hogy az alperes hivatkozott arra is, miszerint ugyan az hirportál2.hu honlapról vette át ezt az információt, azonban a tényállítást az alperes tette. A cikkben nem tüntette fel az alperes, hogy ezt más forrásból közli, sem azt, hogy a kép már nem fellelhető, amennyiben ezt teszi, a bíróságnak egy más tényállást kellett volna megítélnie. Jelen ügyben azonban az alperes anélkül állított tény, hogy annak valóságtartalmáról kellő mélységig, kellő alapossággal meggyőződött volna. A cikk azért is félrevezető, mert nem írta azt, hogy alperes saját előadása szerint is ez egy azóta törölt poszt lenne, hogy 2013. évi megosztás volt. A cikkből az következik, hogy ez egy friss megosztása a felperesnek, különösen, hogy amely mondatban ez szerepel, úgy kezdődik, hogy „A közelmúltban volt egy pár kínos ügye Felperes1nek”, a 2013-as, alperes által állított megosztás pedig nem közelmúlt.

[14] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes által tett tényállítás sértő, hiszen a már korábban közszereplői mivoltnál említett minőségű cég vezetőjeként egy, a munkavállalókkal szembeni gúnyos és lekicsinylő megnyilvánulás hamis állítása nyilvánvalóan sértőnek minősül a felperes részére.

[15] A felperes szakmai életével kapcsolatos negatív megítélést bizonyítottanak találta, azt tanú2 és tanú3 tanúvallomása is alátámasztotta. Nyilvánvaló, hogy amennyiben egy ügyvezető, aki a munkáltatói jogokat képviseli és a munkáltatót testesíti meg a munkavállalók felé, a béremeléssel kapcsolatban egy gúnyos képet oszt meg és kommentál a Facebook-on, az alkalmas arra, hogy a belé vetett bizalmat meggyengítse. Ez pedig a munkáltató pozícióját a bértárgyalásokon rontja, ezt a tanúk is megerősítették. Ezen tevékenység alkalmas arra is, hogy az ő alkalmasságáról kételyt ébresszen a tagok vagy a társaság partnerei körében. Ebből következően a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése és a 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés megtörténtét megállapította. A felperesi keresetnek megfelelően a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, és eltiltotta a további jogsértéstől. Ennek indokául azt adta, hogy az alperes ezt a jogsértést internetes felületen, nagy nyilvánosság előtt követte el, a cikkek hozzáférhetőek hosszú ideje az interneten, ráadásul egy hasonló cikk is született a felperes perindítását követően, ezért indokoltnak találta a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó kötelezést. Rendelkezett a felperesi keresetnek megfelelően a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján a jogsértést megelőző állapot helyreállítása, illetve a jogsértéssel előállított cikk megsemmisítésére, azért, mert az a mai napig elérhető.

[16] A sérelemdíj megítélését indokoltnak látta, a jogsértés megállapítása és egyéb okirati szankciók alkalmazása ellenére is, hiszen az alperes a személyiségsértést huzamos hozzáférhetőséggel, nagy nyilvánosság előtt követte el, és bizonyítottanak találta, hogy a

felperes szakmai életében a cikkben szereplő tényállítás nehézségeket okozott. A sérelemdíj mértékét azonban a felperes által kért 3.000.000,- Ft helyett 500.000,- Ft-ban határozta meg, különös tekintettel arra, hogy a családi életével kapcsolatos következmény nem bizonyított, a szakmai munkájában való negatív megítélés pedig nem volt tartós, a bértárgyalások lezajlottak, a felperes azóta is ügyvezetője a társaságnak.

[17] A sérelemdíj összegét a károkozaskori ár- és értékviszonyok szerint állapította meg, figyelemmel arra, hogy jelentős változások nem voltak, a per nem húzódott el, nem volt késedelmes az igényérvényesítés, kamatot a felperes nem kért.

[18] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset teljes elutasítása és a felperes perköltségben történő marasztalása, másodlagosan a sérelemdíj leszállítása iránt.

[19] Jórészt megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait, kiemelte, hogy a Facebook-tevékenységnapló funkciójából egyes tevékenységek eltávolíthatóak, így az nem tekinthető megváltoztathatatlan naplózási dokumentációnak. Ez önmagában nem bizonyítja azt, hogy a kép nem került megosztásra a felperes által. A korábban publikált, megosztott tartalom mellett minden esetben aktuálisan használt profilkép kerül megjelenítésre a Facebook által, ekként tehát nem áll fenn ellentmondás a poszt megosztása és a profilkép készítésének, valamint a per tárgyául szolgáló véleményeket tartalmazó cikk publikálásának időpontja között.

[20] Kiemelte, hogy az alperes által üzemeltetett blog nem sajtótermék, annak szerkesztője nem professzionális újságíró, esetében más minőségű a tőle elvárható gondosság szintje az előzetes tájékozódás során, ekként értelemszerűen szűkebb a bizonyítási mozgástere is. Az, hogy az alperes egy másik – sajtótermékként működő, a Hatóság1 által nyilvántartott, az újságírói tevékenységet jogszabályok és etikai követelmények által kötött, hivatásszerűen űző újságírók által szerkesztett – hírportál által közzétett információt valósnak fogadott el, nem róható a terhére, ugyanis egy ilyenfajta blogbejegyzés alapján sajtótermékként működő hírportál által közölt tény minden további kutatás nélkül elfogadható.

[21] Bizonyított volt, hogy a tárgybeli kép és a hozzá csatolt bejegyzés megjelent az hirportal2.hu portálon, ezt maga a felperes sem vitatta.

[22] A sérelemdíj kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy a sérelemdíjra jogosultsághoz szükséges jogsértés bizonyítása, a korábban a perben kifejtett álláspontja szerint elmaradt. Az ítélet nem mutat rá, hogy milyen szakmai hátrány érte magát a felperest, a bejegyzés és az esetlegesen nem a magánéletben elszenvedett kár közötti okozati összefüggés sem nyert igazolást.

[23] Az elsőfokú ítéletben sérelemdíjként meghatározott összeget kirívóan magasnak és aránytalannak tartotta, tekintettel arra, hogy a blog szerkesztése egy nonprofit tevékenység, amelynek költségeit annak szerkesztői saját vagyonukból fedezik, továbbá arra, hogy az ilyen nagyságrendű sérelemdíj a hasonló esetekben is befolyásolhatja a szabad véleménynyilvánítás

Alaptörvény által biztosított gyakorlását. Az ilyen mértékű sérelemdíj megítélése – a fent említett körülményekre való tekintettel – az alperes, továbbá a hasonló tényfeltáró tevékenységet végző portálok elhallgattatását, a további véleménynyilvánítástól való visszatartását eredményezheti.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására, és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

[25] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jóhírnév megsértése vonatkozásában érdemben helyes döntést hozott, az alperes fellebbezésében foglaltak alapján a kereset elutasítása, valamint a sérelemdíj leszállítása nem indokolt.

[26] A felperes szakmai életével kapcsolatban a negatív megítélést a perben meghallgatott tanúk, tanú2 és tanú3 nyilatkozatai alátámasztották, így az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg a felperes jóhírnévhez való jogának megsértését a valóltan tényállításra tekintettel.

[27] Az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait változatlan tartalommal fenntartva kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében helyesen tájékoztatta az alperest, miszerint ő köteles bizonyítani azt, hogy a felperes megosztotta a szóban forgó képet. Az alperes ugyanakkor a kép csatolásán kívül egyéb bizonyítást nem indítványozott. A felperesnek nemleges tény – azaz, hogy a képet és a posztot soha nem tette ki a Facebook-oldalára – lehetetlen bizonyítania. A perben a teljes tevékenységi listáját letöltötte erre a két napra vonatkozóan, és azt a perben bizonyítékként csatolta, amely szerint „A bejegyzések” rovatban egyértelműen látható, hogy a felperes a megjelölt két napon semmilyen bejegyzést nem tett közzé a Facebook-oldalán.

[28] Továbbra is hangsúlyozta, hogy az alperes által csatolt posztban a felperes profilképeként egy későbbi profilkép szerepelt, amely 2013. június 1. napján nem is létezett, így a felperesi álláspont szerint az alperes által csatolt fotó manipulált kép.

[29] A sérelemdíj összegével kapcsolatosan kiemelte, hogy a peres eljárás során sikerrel igazolta nem vagyoni sérelmeit, és azt, hogy mindez milyen kihatással volt a szakmai és magánéletére, milyen mértékben érintette családtagjai mindennapjait. A sérelemdíjnak kompenzációs jelleggel és kellő visszatartó erővel is rendelkeznie kell, így a sérelemdíj jogintézményét az indokolatlanul alacsony összegű sérelemdíj kiüresítené.

[30] A felperest az alperes által megjelenített cikkek miatt folyamatosan, ismétlődő jelleggel éri sérelem, illetve a felperes és gyermeke által elszenvedett nem vagyoni sérelmek olyan fokúak, hogy a felperes álláspontja továbbra is az, a felperes ért sérelmek kizárólag az objektív szankciók és a sérelemdíj együttes érvényesítése esetén nyújtanak megfelelő kompenzációt és egyúttal preventív, visszatartó hatást az esetleges jövőbeli jogsértések megelőzésére az alperessel szemben.

[31] A sérelemdíj megállapításának jogalapja teljes mértékben alátámasztott a jelen ügyben, az összegszerűsége igen jelképes, figyelembe véve a tényleges sérelemmel, valamint a perköltséggel való arányát is.

[32] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között, felperesi kérelemre tárgyaláson felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés döntő részt nem alapos.

[33] Az ítéltábla álláspontja szerint a perben a bíróság a szükséges és egyben elégséges – a felajánlott – körben a bizonyítást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint helyesen értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is érdemében helytálló.

[34] A perbeli cikkben tett állítással kapcsolatban a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján helyesen telepítette a bizonyítási érdeket az alperesre az ottani állítás valós voltát illetően, figyelemmel a PK 14. sz. állásfoglalás I. pont második bekezdésére is. Nem a felperesnek kellett volna az alperesi állásponttal szemben azt bizonyítania, hogy a felperes nem tette ki a Facebook-ra a megjelölt képet és szöveget, hanem épp ellenkezőleg, az alperes érdekében állt ezen tény bizonyítása, amely sikertelen volt. E körben osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság által tett ítéleti indokolást.

[35] Osztja az ítéltábla a cikkbeli állítás valóságtartalmával és annak sértő jellegével kapcsolatban tett elsőfokú ítéleti indokolást is, azok szükségtelen megismétlésétől eltekint, azokra csupán utal.

[36] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogaiban megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. Mivel pedig jelen esetben megállapítható a jogsértés, így a sérelemdíj-igény jogalapja fennáll.

[37] A jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására is tekintettel a sérelemdíj mértékét is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, annak leszállítására az ítéltábla kellő alapot nem látott.

[38] Az e körben tett alperesi fellebbezési érvelésre figyelemmel az ítéltábla kiemeli, hogy az alperestől elvárható lett volna egy állítás valóságtartalmának vizsgálata, akkor is, ha azt – az egyébként nem bizonyított – állítást egy sajtótermékből veszi át, mielőtt azt kritika nélkül a széles nyilvánosság elé tárja.

[39] Az alperes tehát a kifogásolt tényállítást a perben igazoltan más sajtótermékből vette át, így azt nem maga állította, melyből következően a jogsértést nem állítással, hanem híreszteléssel követte el. Ennyiben és ehelyütt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezését és indokolását pontosította.

[40] Kellő alappal kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra is, ugyanis a jogsértés folyamatosan fennállt - illetőleg a

peradatokból az következtethető, hisz korábban már jelent meg hasonló tartalmú bejegyzés az alperesi blogon - , hogy indokolt az esetleges megismétlődés megakadályozása is.

[41] A sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértést megelőző állapot helyreállítására és a jogsértéssel előállított cikk megsemmisítésére kötelező rendelkezések jelen esetben szükségtelenek, a felperes által elérni kívánt célt a jogsértés abbahagyására kötelezés és a további jogsértéstől való eltiltás teljeskörűen kielégíti, másrészt az előbbi szankciók jellemzően fizikai értelemben manifesztálódott jogsértésekhez kapcsolódhatnak. Jelen esetben az eredeti állapot helyreállítása nem lehetséges, hiszen az olvasók tudatából nem lehet kitörölni a már megszerzett információt, a jogsértéssel előállított cikk megsemmisítésére kötelező rendelkezés is értelmezhetetlen a jelen esetben, a sérelmes helyzet megszüntetését pedig a jogsértés abbahagyására kötelezés szintén jelen esetben teljes mértékben lefedi.

[42] A fentiek alapján ezeket a rendelkezéseket az ítéltábla az elsőfokú ítélet rendelkezései közül mellőzte.

[43] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, a döntőrészt eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket – az alperes személyes illetékmentessége folytán – az állam viseli (Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja).

Győr, 2021. augusztus 26.

dr. Lezsák József sk.

dr. Molnár Andrea sk.

dr. Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

bíró

bíró

előadó bíró